

VGO
media

Oktober 2017 • nr. 102

Magazine

**Thema Algemene
Vergadering:**

**Hoe verantwoord
belegt PNO Media?**

Inhoud

Pensioen

Van de voorzitter	3
De gaande en komende man van MPD	18
Uit het Verantwoordingsorgaan	25

Vereniging

Algemene vergadering	4
Welkom nieuwe leden	11
Dankbetuigingen	26
Overleden leden	28
Ledenwerfbon	29

Rubrieken

Ingezonden	11
Wat ons van het hart...	11
Boekbespreking	17
Geranium & co.	22
Column Arie Bras	24

En verder

Een omroepchtbaar	6
Bijzondere reportagewagen in Schagen	12
Talkshow bij Beeld & Geluid	30

Betaaldata 2017

24 oktober - 23 november - 21 december

Voorplaat:
Jos Thommassen

josthommassen.nl

Oktober 2017

Nr. 102

VGOMedia Magazine is het kwartaalblad van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media.

Bestuur VGOMedia

Voorzitter: Arie Smit • Vice-voorzitter: Ynskje van den Brakel Visser • Secretaris: Madelon van Waart • Penningmeester: Ruud Leyendekker • Bestuursleden: Henk van der Horst, Bob Ris

Adres VGOMedia:

Brinklaan 137, 1404 GD Bussum bestuur@vgomedia.nl

VGOMedia Magazine

Redactie: Govert van Brakel, Louis van Hattem (vormgeving), Willem Hekhuis (eindredactie), Willem Nijeboer, Hans Wentholt

Medewerkers aan dit nummer: Arie Bras, Henk van der Horst, Jan de Kleijn, Barend de Rondon, Arie Smit, Madelon van Waart

Druk: Drukkerij De Globe, Waardenburg

Redactie

VGOMedia Magazine: Waterhoen 5, 3831 HT Leusden magazine@vgomedia.nl

Website

www.vgomedia.nl

Ledenadministratie

Berlagelaan 147, 1222 JS Hilversum ledenadministratie@vgomedia.nl

Van de voorzitter

Seniorenbeleid

Het worden spannende maanden. Een nieuw kabinet en dossiers die op behandeling wachten. De herziening van het pensioenstelsel is door de SER voortvarend aangepakt. De voorzitter van de SER, mevrouw Mariëtte Hamer, heeft de voorstellen bij de onderhandelaars over het nieuwe kabinetsbeleid op

tafel gelegd. Dat na het voorwerk in de SER de race nog niet gelopen is, werd duidelijk door de open brief van 24 augustus van de FNV-senioren van de regio Zuidwest. De senioren betreuren het dat zij niet gehoord zijn in deze stelselbespreking en hebben ernstige principiële bezwaren tegen de voorstellen. Het is in ieder geval duidelijk dat het laatste woord hierover nog niet gesproken is.

VGOMedia is lid van de KNVG: de Koepel van Nederlandse Verenigingen van Gepensioneerden. KNVG werkt samen met onze zustervereniging NVOG (Nederlandse Vereniging van Organisaties van Gepensioneerden). Samen staan beide verenigingen in het Haagse lobbycircuit er sterker voor. Een voorbeeld is het manifest 'Ouderenvriendelijke Samenleving', een initiatief van de Patiëntenfederatie Nederland waaraan zo'n 20 organisaties meewerken.

Het seniorenbeleid is met de komst van de participatiewet mede een taak van de gemeentelijke overheid geworden. De gemeentelijke politieke partijen zullen in hun verkiezingsprogramma's voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2018 ongetwijfeld aandacht besteden aan zaken die senioren aangaan bij voorbeeld op het gebied van zorg, wonen en mobiliteit. Dat biedt ons de mogelijkheid om op belangrijke punten de lokale politieke partijen te informeren.

Wij hebben van onze koepel het verzoek gekregen om aan de actie 'Seniorvriendelijk Gemeentebeleid' deel te nemen. KNVG en NVOG zullen via de griffiers van de gemeenteraden fractievoorzitters benaderen met een brief waarin de wensen van de senioren zijn samengevat. Het is de bedoeling dat leden van de verenigingen van gepensioneerden, in ons geval de leden van VGOMedia, dit initiatief zullen ondersteunen. We houden u op de hoogte.

PNO Media 70 jaar

Op 5 augustus 1947 werd PNO (Personeelfonds voor de Nederlandse Omroep) opgericht met twee werkvelden: ziektekosten en pensioenen. In het PNO Magazine van juni 2017 staat op pagina 15 een mooi overzicht van de wederwaardigheden van ons fonds. Eind jaren vijftig ging het fonds zelf beleggen; van groot belang om de financiële positie op peil te houden. In 1988 werd PNO gesplitst in een pensioenfonds en een ziektekostenverzekeraar. Ook de markt veranderde. Met de komst van de commerciële omroepen en mediabedrijven werd gekozen voor de status van een vrijwillig bedrijfstakpensioenfonds. In al die jaren was PNO, later PNO Media, het fonds waar de deelnemers, slapers en gepensioneerden centraal stonden en staan. Het pensioenonderzoek 'Uw mening telt', waaraan ruim 900 deelnemers en gepensioneerden deelnamen, is hiervan een goede illustratie.

Wij kijken terug op de goede samenwerking en de informatie-uitwisseling in de afgelopen jaren tussen PNO Media en VGOMedia en wensen PNO Media succes met zijn werkzaamheden op het pensioenterrein.

Arie Smit

De gemeentelijke politieke partijen zullen in hun programma's voor de verkiezingen in 2018 ongetwijfeld aandacht besteden aan zaken die senioren aangaan

Algemene Vergadering VGOMedia

**Donderdag 26 oktober 2017 om 14.00 uur
in De Blaercom, Schoolstraat, Blaricum.
Zaal open om 13.30 uur**

- 1. Opening door Arie Smit, voorzitter.**
- 2. Eventuele mededelingen en ingekomen stukken.**
- 3. Benoeming bestuurslid**

Er zijn geen bestuurswisselingen aan de orde, maar er is wel ruimte in het bestuur voor een extra bestuurslid. De meeste bestuursleden zijn alweer geruime tijd in functie, en er is altijd behoefte aan nieuwe mensen met nieuwe ideeën. Kandidaten zijn van harte welkom om zich aan te melden bij de secretaris, Madelon van Waart, of bij een ander bestuurslid. Raadpleeg www.vgomedia.nl.

4. Website VGOMedia

Het bestuur is op zoek naar een webmaster en hoopt u ter vergadering te kunnen melden dat een of meer leden hebben besloten om deze uitdaging aan te gaan. Maar voor het geval dat dat toch niet mocht lukken: zelfs ter vergadering is het nog niet te laat. Dus denkt u er thuis of op weg naar De Blaercom eens over na of u een deel van uw spaarzame tijd aan de www.vgomedia.nl zou willen besteden. Een profiel voor de webmaster wordt binnenkort op de website geplaatst.

5. KNVG

Op de website www.vgomedia.nl worden sinds september van dit jaar de nieuwsbrieven van de KNVG gepubliceerd. De KNVG is een koepel van verenigingen van gepensioneerden, en ontplooit allerlei activiteiten die voor de doelgroep belangrijk en/of interessant zijn. Ook wordt van tijd tot tijd een beroep op de leden gedaan om in actie te komen, bijvoorbeeld voor een seniorvriendelijk gemeentebestuur, of om een protest tegen drastische hervorming van ons pensioenstelsel te steunen. Er is genoeg te doen, en voor elk wat wils.

6. De stand van zaken met betrekking tot ons pensioen,

toegelicht door een van de vicevoorzitters van PNO Media.

7. Rondvraag

8. Maatschappelijk Verantwoord Beleggen

door Jeroen van der Put (MPD) en Els Ankum-Griffioen (Triodos Bank). *Zie de toelichting op de pagina hiernaast.*

9. Sluiting

*Na afloop
ontmoeten wij
elkaar bij een
hapje en een
drankje.*

Routebeschrijving

Vanuit Hilversum en Laren komt u via de Torenlaan het centrum van Blaricum binnen. Bij de binnenkomst van het centrum van Blaricum ziet u links een kerkje met daarvoor een groot grasveld. Hierop kunt u uw auto parkeren. De Blaercom is ca. 300 meter verder in de Schoolstraat aan de rechterzijde van de Torenlaan. Per openbaar vervoer vanaf station Hilversum of busstation Huizen met lijn 108 (halfuursdienst vanaf Hilversum .27 en .59 uur). Halte Blaricum dorp. www.blaercom.nl

Maatschappelijk Verantwoord Beleggen: een onderwerp om aandacht aan te besteden

Maatschappelijk verantwoord beleggen of ESG (Environmental, Social and Governance) is niet meer weg te denken uit het beleggingsbeleid. PNO Media is al geruime tijd actief op dit

Jeroen van de Put

gebied. Net als andere institutionele beleggers heeft ook 'ons' pensioenfonds een hele lijst van negatieve en positieve criteria ontwikkeld waaraan de ondernemingen waarin wereldwijd wordt belegd, en de landen waarvan obligaties worden aangekocht, moeten voldoen. PNO Media was hier al vroeg bij en is hier ook succesvol in. Het heeft bij de 'landencriteria' zelfs een betrekkelijk zeldzaam criterium ingevoerd, namelijk de persvrijheid. Een onderwerp, dus, om aandacht aan te besteden. En dat doen we vandaag.

Jeroen van der Put, directielid van de MPD, belicht het algemene ESG-kader en de implementatie daarvan door PNO Media; de actuele stand van zaken en de te verwachten ontwikkelingen. Het interessante fenomeen dat de vraag of ESG ten koste gaat van het rendement inmiddels al bijna lijkt te zijn ingehaald door de opvatting dat ESG straks - en misschien zelfs nu al - een voorwaarde is voor een goed rendement dan wel een goede rendement-ri-sicoverhouding, zal niet onbesproken blijven.

Els Ankum-Griffioen

Net zo min als het belang van de deelnemers en de gepensioneerden, dat ook hierbij centraal staat.

Els Ankum-Griffioen maakt deel uit van Triodos Investment Management, dat als 100% dochter van Triodos Bank

uitsluitend duurzame beleggingsproducten beheert. Als Senior Business Development & Investor Relations is zij zowel betrokken bij de ontwikkeling van institutionele beleggingsproducten als bij de contacten met institutionele beleggers. Zij is door haar enthousiasme voor ESG een veel gevraagde spreker over het onderwerp; speciaal voor institutionele beleggers. Maar zij zal ook vast wel raad weten met vragen van particulieren, die bijvoorbeeld overwegen iets extra's aan hun pensioen te doen.

Jeroen van de Put en Els Ankum-Griffioen belichten ieder afzonderlijk de verschillende aspecten die bij ESG of Maatschappelijk Verantwoord Beleggen aan de orde komen. Daarna staan zij ervoor open om met u in discussie te gaan en/of uw vragen te beantwoorden.

De actuele stand van zaken en de te verwachten ontwikkelingen

ZO ECHTGENOOT

ZO ECHTGENOTE

Omroep echtpaar Inge Aartsen Tuijn en Gert Klück

'Loop even mee, dan stel ik je voor aan m'n nieuwe secretaresse'

door Govert van Brakel

Ze leerden elkaar begin jaren tachtig kennen op de afdeling Culturele- en Jongerenprogramma's van de NCRV-radio waar zij net was begonnen als secretaresse. Hij leverde er, aanvankelijk als stagiair en later als freelancer, bijdragen aan programma's als 'Literama' op Radio 4 (over boeken, schrijvers en toneel) en 'Het Kunstbedrijf' (op Radio 5), een rubriek over actuele zaken in de wereld van de kunsten. In dat hoekje van de radio bloeide hun liefde op. Sinds een maand of wat zijn ze dertig jaar getrouwd: Inge Aartsen Tuijn (57) en Gert Klück (56).

Inge werkt vandaag de dag als management-assistent voor het hoofd televisie van KRONCRV. In die hoedanigheid is ze de spil van de televisieafdeling, de ogen en oren van het hoofd, beheert ze de agenda's van het hoofd TV en van het hoofd Formatontwikkeling en Buitenproducenten.

Gert is in dienst van het NOS-Nieuws. Geregeld is hij te horen als nieuwslezer. Bovendien is hij eindredacteur en samensteller van de nieuwsbulletins en van het geschreven woord op andere media die de NOS ten dienste staan. Als voice-over leent hij zijn stem aan onderwerpen in het tv-journaal.

We spreken elkaar op een prachtige zomermorgen onder de parasol op het terras van De Jonge Haan in Hilversum.

In onze gelederen heeft de achternaam van Inge nog een bekende klank. Haar vader Piet begon ooit als stagiair van de Sociale Academie op de afdeling Personeelszaken van de VARA, schopte het daar tot hoofd en vertrok, zegt Inge, 'toen de oude socialistische VARA verleden tijd was'. Tot zijn vervroegd pensioen heeft hij in eenzelfde functie gewerkt bij de Wereldomroep. Daarnaast was hij een kwart eeuw lang secretaris-penningmeester van PNO.

Voor onze huisfotograaf en vormgever van dit magazine, Louis van Hattem, is de ontmoeting met Inge aanleiding voor een parallelgesprek over vader Aartsen Tuijn. Als graficus in dienst van de VARA heeft Louis destijds aan de Heuvellaan zijn huidige echtgenote ontmoet die onder Piet Aartsen Tuijn op de afdeling personeelszaken werkte. It's a small world after all, maar dit terzijde.

Spelling(s)test

Hoewel er dus van huis uit een lijntje naar de omroep lag, begon Inges werkzame leven

'Ik moest uit een stuk tekst taal-, stijl- en spellingfouten halen. Als dat goed zat, zou ik worden aangenomen'

Gert Klück aan het werk

achter de balie van ABN, waar zij met heel veel plezier werkte. Toen daar werd geautomatiseerd en haar levendige baan leek te worden overgenomen door computers, ging zij op zoek naar iets nieuws. Een poging om in dienst te komen bij de NCRV op de afdeling Verenigingszaken strandde. Met haar 23 jaar bleek ze nog te speels voor een functie die gericht was op het grijsgetinte ledenbestand. Een paar maanden later had ze meer succes.

Ze werd benaderd door het hoofd Personeelszaken of zij wilde solliciteren op een baan bij de radio, op de afdeling waar culturele en jongerenprogramma's werden gemaakt. Aan het slot van de sollicitatieprocedure met inhoudelijke gesprekken en weging van de

levensbeschouwelijke achtergrond en opvattingen wachtte een rondje taalkunde. "Ik moest uit een stuk tekst taal-, stijl- en spellingfouten halen. Als dat ook goed zat, zou ik worden aangenomen," zegt ze.

Liefde op de werkvloer

"Loop even mee, dan stel ik je voor aan m'n nieuwe secretaresse", zo herinnert Gert zich de woorden van het toenmalige hoofd van de

afdeling na afloop van een vergadering. “Ik was meteen onder de indruk: oogopslag, stem, handdruk. We werden aan elkaar voorgesteld en het eerste wat ze tegen mij zei was: Inge Aartsen Tuijn, een naam uit het paradijs.”

Inge en Gert lenen als hobby hun stem aan audioverhalen die verteld worden op de site Biografieportaal.nl

Toch was het geen liefde op het eerste gezicht, dat wil zeggen, het duurde enkele jaren voordat Gert en Inge elkaar daadwerkelijk vonden. Inge was verloofd met een ander, trouwde met deze man, en Gert heeft nog op dat huwelijk een lied van Bach gezongen. Inge: “Na ruim een

jaar ben ik gescheiden.” En zo kregen Gert en Inge alsnog de kans elkaar te vinden. Op 11 augustus 1987 traden ze in het huwelijk. Twee geloven op één kussen daar slaapt de duivel tussen, zegt het spreekwoord. Voor de hoofdpersonen ging het niet op, maar trouwen in de door het bruidspaar uitverkoren protestants-christelijke kerk in Lage Vuursche was er niet bij. De plaatselijke kerk was niet genegen een gescheiden vrouw in de echt te laten verbinden met een jongeman van roomsen huize. In Laren dacht men ruimhartiger.

Onder de hoogtezon

In deze periode was Inge de rechterhand van NCRV's huisdominee Henny Visser (1911-2006) die naast zijn pastorale zorg voor de medewerkers van de NCRV een buitengewoon populair radioprogramma maakte: ‘Onder de hoogtezon’, een pastoraal-muzikaal program-

ma over geloof, hoop, bemoediging en liefde dat wekelijks op de donderdagochtend massa's luisteraars trok en veel reacties losmaakte. “De luisteraars mochten na afloop van de uitzending bellen. Ik maakte een planning en dan zat de dominee tot 's avonds 6 uur aan de telefoon - vanaf 's middags vier uur met een glaasje sherry in de hand.” Hem aanschrijven mocht ook. Vele honderden brieven heeft Henny Visser, al of niet vanuit zijn tweede huisje in Frankrijk, beantwoord.

De teksten van de uitzendingen –‘in z'n mooie, priegelige handschrift’- werden door Inge uitgewerkt en aan het einde van een kalenderjaar in een boekje gebundeld en uitgegeven. Er ontstond een warme band tussen Visser en Inge, die privé een mooi vervolg had moeten krijgen in de kerkdienst bij gelegenheid van het huwelijk van Inge en Gert. “Helaas kreeg dominee Visser hartproblemen en moest hij worden geopereerd. Hij kon er op de grote dag niet bij zijn. Dat vind ik nog altijd erg jammer.”

Linkerhanden

In tegenstelling tot Inge komt Gert niet uit een omroepmilieu. Integendeel. Zijn vader dreef te Bussum pal naast de Vitusstudio en in de directe nabijheid van de befaamde studio Irene een ijzerhandel. Een begrip aldaar. Voor al uw zaagmachines, ander elektrisch gereedschap, moeren, bouten, schroeven en kippengaas. “Er kwamen toen wel vaak omroepmensen in de winkel. In de vakantie werkte ik in het magazijn, achter de schermen. Ik ben nogal onhandig en de mensen

moesten niet bij mij zijn voor advies. Als er wel eens iemand doordrong in het magazijn voor een stukje gaas, sprong de rol gaas altijd net terug als ik een stuk wilde afknippen.”

Dus niet in de zaak, maar wat dan wel? Gert zocht een weg die wel begaanbaar was en dat werd de radiojournalistiek. Met een aanloop

‘Ik was meteen onder de indruk: oogopslag, stem, handdruk’

als programmamaker in de wereld van de cultuur waar hij ook zijn grote belangstelling voor bijvoorbeeld klassieke muziek ten toon kon spreiden. Het genre kwam min of meer bij toeval op zijn pad. "Net als iedereen luisterde ik naar Radio Veronica. Toen ik vijftien werd, vroeg ik voor mijn verjaardag het 'Hallelujah' van Händel, dat ik wel eens op de radio had gehoord. Ik dacht dat ik een singletje zou krijgen, maar tot mijn verbazing kreeg ik het complete oratorium: drie lp's in een dikke doos. Een wereld ging voor mij open. Toen ben ik van mijn krantenwijk klassieke muziek gaan verzamelen."

Die hobby legde de basis voor het verlangen om later mee te mogen werken aan culturele programma's op de radio. Die wens ging in vervulling. Bij STAD Radio Amsterdam kreeg hij een eigen kunstprogramma op de zaterdagmorgen, aan de NOS leverde hij bijdragen aan de Holland Festival-journaals en bij de NCRV kon hij als freelancer aan de slag. Een vaste baan aan de Schuttersweg zat er echter niet in. "Je moet niet denken dat je ooit in dienst kan komen", werd hem van bevoegde zijde te verstaan gegeven. De gereformeerde burcht deed de deur op slot voor hem. Gert: "Mensen die van huis uit katholiek waren, waren toen nog niet welkom bij de NCRV."

Geen dag zonder Bach

Het werk leverde hem wel een lidmaatschap op van het koor van de Bachvereniging. Begin jaren tachtig viel de Bachvereniging uiteen. Gert: "Er trad een scheuring op. Het oude koor werd weggestuurd, de romantische stijl werd losgelaten. De kwestie veroorzaakte grote ophef en haalde zelfs het NOS-Journaal. Er moest een nieuw koor worden geformeerd met nieuwe, jongere stemmen. Over de audities

die daarvoor nodig waren, maakte ik een onderwerp voor 'Het kunstbedrijf' met als centrale vraag voor de luisteraar of ik qua zangstem geschikt was om toe te treden." Is hij aangenomen of niet? "Jazeker. Een kwart eeuw ben ik lid geweest en heb ik als tenor deel uitgemaakt van het koor. In 2007 kwam daar een einde aan. Opnieuw werd het koor opgeheven en is men verder gegaan met een kerngroep van pure professionals." Zelf heeft hij nooit de ambitie gehad van zingen zijn beroep te maken. "Je kunt er alleen je brood in verdienen als je uitzonderlijk goed bent en als je er alles voor opoffert."

Radionieuwsdienst

Met zijn stem als materiaal kon hij ook terecht bij de Radionieuwsdienst. Hij werd nieuwslezer, de hoorbare uitvoerder van wat andere leden ter redactie voor hem hadden opgeschreven

om door te geven aan de luisteraars. Zelf berichten componeren was een brug te ver binnen de werkwijze van de toenmalige redactie. In de interne hiërarchie stond de lezer op de onderste trede van de ladder.

"Ik solliciteerde bij de toenmalige baas, Rien Huizing.

Het eerste wat hij zei nadat

ik was aangenomen, was: 'Je moet niet denken dat je ook mag schrijven.' Er zijn nieuwslezers geweest die het lange wachten op een volgend bulletin hebben benut voor het volgen van een studie."

Nieuwkomers werden na maandenlange coaching door oude rotten uit het vak voorzichtig losgelaten. Aanvankelijk eerst de berichten voor land- en tuinbouw, later ook de korte bul-

Het boek waarvoor Inge Aartsen Tuijn veel werk heeft verricht

Helaas kreeg dominee Visser hartproblemen en moest hij worden geopereerd. Hij kon er op de grote dag niet bij zijn

letins. Een fijne rubriek was het voordragen van de waterstanden. Lobith (lange pauze) plus 12 (lange pauze), Grave beneden de sluis... min 9. Er waren liefhebbers die er hun wekker voor zetten om rustig de dag te beginnen. Zij laafden zich aan de sonore opsomming. Met een kleine glimlach: "Ik heb de allerlaatste waterstanden gelezen waarvoor Raymond Serré nog een mooi rijm had geschreven." Dat was het afscheid van een legenda-

Een vaste baan aan de Schuttersweg zat er niet in. Mensen die van huis uit *katholiek* waren, waren niet *welkom* bij de NCRV

rische radiatorubriek voor de scheepvaart, de schippers lazen de waterhoogten voortaan wel op Teletekst. De nieuwsbulletins overleefden de tand des tijds, maar

de interne werkwijze en hoorbare uitvoering van vroeger is nu volledig geschiedenis geworden.

Pingels, jingles, quotes

Gert heeft de transitie, misschien wel revolutie, meegemaakt naar een geheel ander format van de nieuwsbulletins. Met pingels en jingles, muziekje, quotes van authentieke nieuwsbronnen en mini-interviews met woordvoerders en deskundigen. "Er is een groep mensen die al die veranderingen niet kon bijbenen of wilde volgen. Ze zijn vertrokken."

De oude vertrouwde, autonome Radionieuws-

dienst - verzorgd door het ANP - is geheel verdampt en opgegaan in het grote geheel van NOS-nieuws dat zijn bijdragen levert aan

de oude en nieuwe media: radio, televisie, teletekst, internet, twitter, mobiele telefoon. Vooral die laatste drie krijgen voorrang, zonder ophouden: 24 uur per dag. In tegenstelling tot een aantal van zijn vroegere radiocollega's als Astrid Kersseboom, Jeroen Overbeek, Herman van der Zandt

en Jeroen Tjepkema, is Gert geen tv-presentator geworden. "Ik heb jaren geleden wel een screentest gedaan, maar die was niet goed, nee. De camera moet geloof ik van je houden, en jij van de camera. Dat was niet het geval. Via via hoorde ik nog dat 'ik geen gezicht had waarmee we de 21e eeuw in kunnen'."

Na een jarenlange rol bij de radio als producer bij Radio 1 tot en met 5 maakte Inge wel de overstap naar de tv-tak van haar werkgever. Na de fusie van de KRO en de NCRV, waar ze vele jaren management-assistent was van het hoofd radio, kreeg ze een soortgelijke functie bij de tv-top van het nieuwe bedrijf. Intussen brachten Inge en Gert vier kinderen naar volwassenheid: twee dochters en twee zoons. Geen van hen lijkt op weg naar 'de omroep'. Ze kozen voor (een opleiding in) de zorg, het onderwijs of voor het recht. Maar dankzij hun ouders zijn ze toegerust met een brede belangstelling voor al wat groeit en bloeit in deze wereld.

NCRV-studiogebouw aan de Schuttersweg, Hilversum

P. Stam, Almere (NOB)
Mw. A.J.A. de Laet, Hilversum (KRO/RKK)
J.A.M. Hogendoorn, Soest (RNWO)
Mw. M.A.S.P. Veenman, Amsterdam (KRO)
P.L. Wentzel Sr, Leiden (Teleac-NOT)
Mw. A.A.M. Steenman, Hilversum (NOS)
Mw. W.T.C.J. Janssen, Hilversum (KRO)
Mw. E.Th. van Dijck, Amsterdam (Human)
Mw. M. Kappers, Hilversum (KRO)
Mw. L.C.G. Smit-Loijer, Hoevelaken
(nabest.)
Mw. M. Westhof-van 't Ent, Kortenhoeft
(nabest.)
E. Bisel, Hilversum (AKN)
Mw. H.C. Vos-de Jongste, Soest (nabest.)
F. van der Weerd, Veenendaal (Ziggo)
Mw. M.A.H. Standaard-de Laak,
Bunschoten-Spakenburg (nabest.)

Ingezonden

Henkie, niet Leo.

De video-editor naast José Distelblom op de foto op bladzijde 23 van VGOMedia Magazine 101 is niet Leo Stroschneijder, maar Henkie Muller.

Ben van Druijten, Zaandam

Opmerkingen uit de redactie Wat ons van het hart...

Of wij een kabinet hebben op het moment dat dit nummer van ons VGO-media Magazine bij u in de bus valt, weten we niet (dit stuk ziet de dag na Prinsjesdag het licht). Zo nee, dan zal het toch niet lang meer duren, als we de berichtgeving uit Den Haag mogen geloven. Wat er terecht komt van de herziening van ons pensioenstelsel is vervolgens afwachten. Voorzitter Arie Smit voorspelt in ieder geval 'spannende maanden' in zijn column op pagina 3.

Optimistisch over onze pensioenen is de nieuwe MPD-directeur, Walter Mutsaers. Hij voorspelt (op pagina 21) dat er weer geïndexeerd zal kunnen worden. "Maar de vraag is vooral: wanneer", zegt hij in het interview dat Willem Nijeboer met hem en zijn voorganger Leo Witkamp had.

Intussen krijgen wij ook te maken met politiek op een ander niveau: dat van de gemeenten, die sinds de inwerkingtreding van de Participatiewet (2015, dit jaar aangepast) het beleid t.a.v. ouderen in de samenleving grotendeels op hun bordje weten. De gemeenteraadsverkiezingen volgend voorjaar vormen een mooie gelegenheid om de lokale politiek op haar voornemens in dit opzicht aan te spreken. De koepelorganisaties van gepensioneerden KNVG en NVOG hebben alle gemeenteraden een brief gestuurd met een checklist van 30 punten. Wij allen worden, als inwoners van onze gemeenten, opgeroepen lokale partijen op het belang van een goed seniorenbeleid te wijzen. Een voorbeeldbrief die daartoe kan dienen is te vinden op de website www.knvg.nl. Maak er gebruik van!

In het vorige nummer maakten we - onbedoeld eigenlijk - een voorzichtig begin met een reeks artikelen naar aanleiding van het honderdjarig bestaan van radio-uitzendingen in Nederland. En al vindt dat jubileum pas in 1919 plaats, ook in dit nummer is er aandacht voor radio in historisch perspectief: het automuseum in Schagen herbergt de oudste naoorlogse reportagewagen van ons land, een veteraan van de Wereldomroep. In het volgende nummer, kunnen we u alvast beloven (het verschijnt over ruim twee maanden), opnieuw een radio-gerelateerd artikel.

Rest ons nog u te wijzen op de achterpagina van dit nummer. Wie mee wil praten over de toekomst van Hilversum als mediastad is welkom bij 'Aether Live' op 12 oktober bij Beeld & Geluid. VGOMedia-leden hebben gratis toegang. Ook hier: maak er gebruik van!

*Govert van Brakel, Louis van Hattem, Willem Hekhuis,
Willem Nijeboer, Hans Wentholt*

OMROEPEN KWAMEN UIT HEEL EUROPA OM DEZE WAGENS TE BEKIJKEN

Oudste naoorlogse radioreportagewagen staat in Schagen

"Het is ongelooflijk. Zo leuk om terug te zien", zegt voormalig chauffeur-assistent Rob Horstman bij het weerzien van de waarschijnlijk oudste nog overgebleven radioreportagewagen in ons land. De Nederlandse Radio Unie (NRU) heeft vijf van deze wagens gebouwd, waarvan één voor de Wereldomroep. Horstman heeft die nog zelf als omroep-beginneling bestuurd. De wagen dateert van 1958 en heeft in 1975 voor het laatst dienst gedaan. De reportagewagen staat in een hoekje van het Automuseum in Schagen.

door Willem Nijeboer. Foto's: Louis van Hattem e.a.

Mijn hart gaat sneller kloppen als ik dit zie," reageert Jan Tieland. "Ik voel me terug in mijn jeugd." Tieland is zijn carrière begonnen als programmatechnicus bij de Wereldomroep en heeft als laatste technicus een klus op deze wagen gedaan: de montages en uitzending van verslagen van de treinkaping in Wijster in december 1975.

Botsing

De vijf reportagewagens waren van binnen en van buiten identiek. Alleen die van de Wereldomroep is overgebleven. Het was de bedoeling een van de andere vier te conserveren. Dat dit niet zo is gegaan, is het gevolg van een botsing. Op de terugweg van de laatste klus, met programmatechnicus Ger van Schuppen op de bijrijdersstoel, is deze wagen verpletterd door een vrachtwagen geladen met zand. De drie andere reportagewagens waren al afgedankt. Dus die van de Wereldomroep bleef over.

V.l.n.r. Jan Tieland, Niels Zack en Rob Horstman

Rob Horstman terug op zijn vertrouwde plek.

Linoleum

Het chassis is van een oude Chevrolet legerwagen, de opbouw heeft Werkspoor gemaakt. De chauffeursstoel - achter een enorm stuurwiel - 'zit' nog hetzelfde, constateert Horstman. Op de cabinevloer ligt linoleum. De cabine was de plek voor de verslaggever om verbindende teksten in te spreken. Uit het dashboard voor de bijrijdersstoel steekt een intercommicrofoon met koptelefoon voor contact met de programmatechnicus achterin de wagen. Voor de akoestiek zijn de zijwanden en

het dak van deze mobiele studio bekleed met 'gaatjesboard'. Bijzonder is ook de ingebouwde wastafel om handen te kunnen wassen, achterin bij de kabelhaspels en microfoonstatieven.

De vijf reportagewagens waren van binnen en van buiten identiek. Alleen die van de Wereldomroep is overgebleven

Stroomvreters

Zo'n compacte wagen, uitgerust met een zevenkanaals mengtafel met ingangen voor drie vaste magnetofoons, microfoons, WZ (wandelande zender) en een draaitafel, was als concept uniek. Alle ingebouwde apparatuur werkte op elektronica-buizen die de temperatuur opdreven tot waarden

V.l.n.r.
De voorzijde van de wagen met het logo van Werkspoor.
Cabinesprekcel van de reportagewagen.
Wastafeltje achterin de wagen.

Boven en onder:
*Interieur reportage-
 wagen.*

die de Arbeidsinspectie vandaag niet meer zou toestaan. Mensen hadden daar last van, maar de apparatuur bleef gewoon dienst doen. De transistor bestond nog niet. De wagen met zijn inbouw-stroomvreters kon op externe elektriciteit werken, maar had ook accu's aan boord om vier uur lang 'midden op de hei' te kunnen opnemen en uitzenden. "Omroepen uit heel Euro-

pa kwamen naar Nederland om deze wagens te bekijken", vertelt Tieland. "Dit concept - maar dan met moderne apparatuur en een grotere mengtafel - bleef de basis voor de bouw van radioreportagewagens."

Legerdump

De wagen werd ingezet voor nieuws en actualiteiten, verslagen van sportwedstrijden zoals

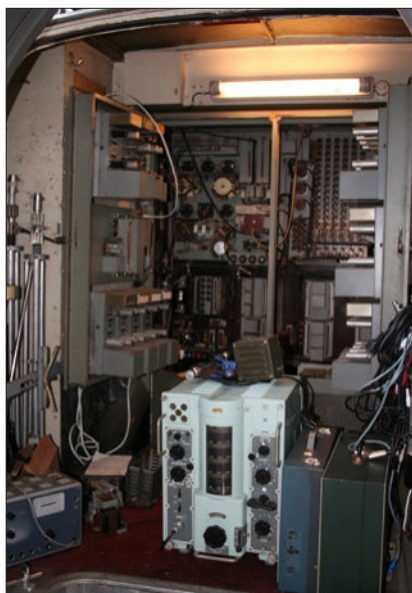
de Elfstedentochten, gebeurtenissen rondom het koninklijk huis, het uitzenden van kerkdiensten, hoogtepunten bij de totstandkoming van de Deltawerken, concerten (toen nog in mono) enzovoort. Deze reportagewagen heeft vijf jaar langer dienst gedaan dan de vier andere, want

de Wereldomroep was zuinig. Zeer zuinig. Toen de laatste keer de banden moesten worden vervangen, waren die in Nederland al niet meer te krijgen. Ze zijn gehaald bij een autokerkhof annex legerdump in België en hier voorzien van een nieuwe slijtlaag. Daarna is

er nog jaren mee gereden.

"De vormgeving van de wagen was zo bijzonder dat de bemanning van een Porsche van de toenmalige Verkeersdienst van de Rijkspolitie de reportagewagen op de snelweg heeft aangehouden om hem te kunnen bekijken", vertelt Horstman. "Ik heb me laten vertellen dat deze wagen - voorzien van een 6-cilinder benzinemotor - 170 km per uur kon rijden.

Toen ik erin reed, was de wagen daar al te oud

voor." "Als je destijds met zo'n auto kwam voorrijden, dan was je iemand", zegt Tieland.

"Je had bekijks. De omroep had nog status, dus je werd geholpen."

Eigen spoor

"Het was wel een lastige auto om te besturen", herinnert Horstman zich. "Er zat veel speling in het stuur en in de versnellingsbak. De wagen luisterde slecht naar jouw manier van sturen. Als er sporen in de weg zaten, volgde hij die. Je moest constant bijsturen om de wagen in het gareel te houden. Maar aan de andere kant: er waren nauwelijks technische problemen mee. Voor die tijd technisch bijna volmaakt. Hij startte altijd en ik heb nooit langs de weg stilgestaan." Maar toen in Wijster de laatste klus voor deze 838 erop zat, wilde hij niet meer starten. De elektronica werkte nog prima. Van enig ceremonieel bij het uit dienst nemen van de wagen is geen sprake geweest.

Voormontages

Wat gold voor de wagen, gold ook voor de apparatuur die erin stond. "Die werkte altijd", zegt Tieland. "Er kon eens een buisje stuk gaan, maar dat was gemakkelijk te vervangen." Toen de kosten van lijnverbindingen zo hoog waren dat de Wereldomroep er nauwelijks meer gebruik van maakte, was het voordeel van deze wagen dat programmamakers ter plekke al voormontages konden maken. "Ik heb zelfs in de rijdende auto op weg naar Hilversum zitten monteren", vertelt Tieland, die bij de Wereldomroep later programmamaker werd.

Ondanks dat 'Hilversum' vijf in alle opzichten gelijke reportagewagens exploiteerde, was er geen gezamenlijk onderhoud. Autotechnisch niet en ook niet als het ging om omroepapparatuur. Onderling uitlenen kwam ook niet voor.

'Als je destijds met zo'n auto kwam voorrijden, dan was je iemand. Je had bekijks'

"De omroepverenigingen wilden dat niet", vertelt Tieland. "Ze vreesden een BBC-model, waarbij de Wereldomroep als voorbeeld diende. Wij moesten daarom altijd onze eigen broek ophouden. Er was wederzijdse afgunst. Bij ons moest het altijd goedkoper en sneller. Wij maakten bijvoorbeeld ge-

bruik van goedkope draagbare Uher-recorders, de omroepverenigingen van veel duurdere Nagra's. Zo was het met alles."

Jan Tieland na vele jaren terug achter de knoppen.

Reportagewagen van de Wereldomroep in Den Bosch

Optisch opgeknapt

Jaren lang heeft de reportagewagen in het toenmalige Omroepmuseum aan de Oude Amersfoortseweg in Hilversum gestaan en vanaf 2002 in opslag in Utrecht. Beeld & Geluid had er geen geld en geen plek voor. Zo is de wagen compleet met alle (auto) technische beschrijvingen en tekeningen in 2009 in Schagen beland. Bij aankomst in Schagen bleek weinig nog te werken. "De audioapparatuur was onklaar, de motor was stuk, de remmen en remleidingen ontbraken en het chassis was verroest", vertelt Kees Dekker. Hij is voorzitter van Automuseum Schagen. "Als de wagen autotechnisch gerestaureerd moet worden, gaat dat als het meezit € 20.000 kosten, maar het kan ook op € 60.000 uitkomen. Dat hangt er vanaf wat we dan tegenkomen. De wagen is vooral optisch opgeknapt."

Van de omroepapparatuur in de reportage-

wagen deden de NRU-versterkers het volgens Dekker nog wel. "Maar bedradingen waren

los. De Telefunken-magnetofoons hebben veertig jaar stilgestaan. Niels Zack werkt aan de restauratie van de apparatuur. Hij heeft daar de afgelopen jaren vijfhonderd uur van zijn vrije tijd in gestoken. 'Zijn klus' is nog lang niet af."

Deze reportagewagen heeft vijf jaar langer dienst gedaan dan de vier andere, want de Wereldomroep was zuinig

www.automuseumschagen.nl

Nietsontziend geweld

Hij wordt wel de nieuwe sensatie van de Franse literaire wereld genoemd: Edouard Louis. Deze maand wordt hij 25. Hij heeft inmiddels twee spraakmakende romans met een autobiografische inslag op zijn naam staan: 'Weg met Eddy Bellegeulle' en 'Geschiedenis van geweld'

door Barend de Ronden

Edouard Louis werd geboren in een dorpje in de omgeving van Abbeville in Noord-Frankrijk als Eddy Bellegeulle, Eddy Mooibekkie of zoiets. Zijn vader, fabrieksarbeider, meestal werkloos; zijn moeder vindt nu en dan werk in de ouderenzorg. Het gezin ontvangt meestentijds bijstand. Eddy leert als eerste uit het gezin door en gaat naar de universiteit. Hij maakt zich los van het milieu waarin hij geboren is. Hij laat zijn naam officieel veranderen in Edouard Louis. In 'Weg met Eddy Bellegeulle' rekt hij af met zijn omgeving, waarin hij als herkende homo-seksueel grofheid en vernedering ondergaat.

Geweld

In 2016 verschijnt zijn tweede roman 'Geschiedenis van geweld', in juni 2017 in Nederlandse vertaling. Ook dit boek is autobiografisch. Het begint met de beschrijving van een maniakale schoonmaakactie in de vroege ochtend na kerstavond 2012. De schoonmaakwoede wordt veroorzaakt doordat hij 's nachts bijna is vermoord, bestolen en verkracht door Reda, een jongen waarmee hij vlak daarvoor nog een leuke avond heeft doorgebracht. Louis probeert de oorzaken van het geweld te begrijpen en keert daarvoor terug naar het verleden van zijn aanvaller Reda en van zijn jeugd en de

armoede waarin hij leefde. Ook kijkt hij terug op het koloniale verleden van Frankrijk. Reda heeft zijn roots in Kabylie, een gebied in het noordwesten van Algerije.

Twee verhalen

Er lopen twee verhalen naast elkaar. Ten eerste zijn eigen verhaal over kerstavond 2012 en de juridische en medisch-forensische nasleep daarvan.

Het tweede verhaal is het relaas van zijn zuster, die het vertelt aan haar man, een vrachtwagenchauffeur. Nadat Edouard wat is bijgekomen van wat hem overkomen is, gaat hij terug naar zijn dorp, naar zijn zuster, die hij geruime tijd niet heeft gezien.

Achter een deur luistert hij haar verhaal af. Daarin wordt een indringend beeld geschetst van het milieu waarin hij in de jaren '90 opgroeide. Hij hoort zijn zuster praten en ziet alleen de op en neer wippende voet van zijn zwager, die niets zegt.

Racisme

In zijn eigen verhaal worden op nietsontziende manier de gebeurtenissen van die avond beschreven. De gruwelijkheden, zijn angst, de discussie achteraf met zijn vrienden, die hem aanzetten om aangifte te doen. De spijt die hij daar later over voelt. Met name het racisme van zijn gesprekspartners bij de politie stuit hem fors tegen de borst. Reda is een Noord-Afrikaans type, dat zegt genoeg.

Hij probeert te begrijpen wat er gebeurd is en waarom het gebeurd is. Een meeslepend en belangwekkend boek.

Edouard Louis: Geschiedenis van geweld, De Bezige Bij, € 19,99; als e-book € 12,99.

Witkamp: 'Wantrouwen over pensioen groter dan voorheen'

MPD-nieuwkomer Mutsaers wil goed houden wat goed is

Bij de uitvoerder van de PNO-pensioenen, Media Pensioen Diensten (MPD), heeft zich een wisseling van de wacht voltrokken. Directeur Leo Witkamp is - inmiddels een kleine drie maanden - met pensioen. Zijn opvolger Walter Mutsaers heeft als directievoorzitter de leiding overgenomen. Reden voor een gesprek met beiden.

door Willem Nijeboer

Leo Witkamp kennen we. Walter Mutsaers omschrijft zichzelf als een 'mensenmanager' die zowel bestuurlijk als operationeel actief kan zijn en verbindingen kan leggen'. Hij werkt nu 26 jaar in de financiële dienstverlening, bij verzekeraars, pensioenfondsen en pensioen-uitvoeringsbedrijven.

Mans genoeg

Driekwart jaar hebben Witkamp en Mutsaers samen opgetrokken in de directie van MPD. Witkamp om over te dragen en Mutsaers om het stokje over te nemen. Tips heeft Witkamp zijn opvolger niet meegegeven. "Nee, Walter is mans genoeg," zegt hij. Witkamps 25 PNO/MPD-jaren zijn voorbij gevlogen. Het pensioen bevalt hem, na veertig jaar werken, waarvan 25 jaar bij PNO Media en MPD, uitstekend. "Ik heb altijd heerlijk gewerkt", zegt hij. "Vooral de contacten met de achterban heb ik fijn gevonden, met de gepensioneerden in het bijzonder." Nieuwkomer Mutsaers: "Ik probeer met en

tussen de mensen doelstellingen te halen, zowel in het bestuur als in de werkorganisatie. Dat betekent dat ik het bestuur adviseer hoe ze zo volledig mogelijk 'in control' kunnen zijn. Maar het is wel een advies. Het bestuur heeft een volledig eigen verantwoordelijkheid. Als de toezichthouder eist dat het bestuur in is, dan moeten wij dat als uitvoeringsorganisatie ook zijn. Dat betekent dat alles ook formeel geregeld moet zijn. Hoe bureaucratisch sommige mensen dat ook vinden."

'We vertellen te veel waar we mee bezig zijn, maar niet wat het allemaal precies voor de deelnemer of de gepensioneerde betekent'

Persoonlijke dienstverlening

Nieuwe bezems vegen schoon, zegt het spreekwoord. Maar Mutsaers heeft zich voorgenomen zijn prioriteit te leggen bij 'goed houden wat al goed is'. Dat betekent, zegt hij, "ervoor zorgen dat de klantgerichtheid voor zowel werkgevers als deelnemers goed blijft. Daarvoor is de komende tijd meer digitale ondersteuning van de persoonlijke dienstverlening nodig. Dat vergt investeringen in informatietechnologie en in webtechnologie. Daarnaast worden de eisen

Foto: MPD

die toezichthouders stellen aan pensioendienstverleners elk jaar opgeschroefd. Daar moeten we in mee. Vijf jaar geleden stelde De Nederlandsche Bank bijvoorbeeld nog nauwelijks eisen aan de beveiliging van de werkprocessen en van de ICT. Nu is daar een heel toezichtkader voor waaraan we moeten voldoen. Externe deskundigen komen dat doorlichten."

Mutsaers vindt dat zijn voorganger een goed imago van PNO Media heeft neergezet, zowel in de pensioenwereld als onder de eigen deelnemers. Witkamp reageert: "We hebben niet veel goodwill verloren toen we voor het eerst niet indexeerden. Maar nog altijd vertellen we het niet goed genoeg. We vertellen te veel waar we mee bezig zijn, maar niet

‘Als mensen een eigen pensioenpotje mogen beheren, gaan daar ongelukken van komen’

wat het allemaal precies voor de deelnemer of de gepensioneerde betekent."

Pensioenmythes

Zelf zou Mutsaers graag een eind maken aan twee pensioenmythes. "Mensen hebben nog steeds niet door dat ze van hun pensioenfondsen uiteindelijk ongeveer drie- tot viermaal zo veel

geld terugkrijgen als ze hebben ingelegd. Dat kan doordat pensioenfondsen zulke hoge rendementen maken op hun beleggingen. En er zijn ook nog steeds drommen mensen die denken dat wat dit jaar bij pensioenfondsen aan pensioenpremie binnenkomt ook

dit jaar wordt uitbetaald aan de mensen die nu pensioen krijgen. Dat is niet waar. Ieder krijgt

Links: Walter Mutsaers, rechts Leo Witkamp

wat hij zelf, individueel, heeft gespaard. Alleen komt dat geld wel terecht in een grote collectieve pot om risico's te delen. Beleggingsrisico's, maar ook risico's zoals arbeidsongeschiktheid. Niet alleen PNO Media heeft de taak dat duidelijk maken, maar de hele pensioensector en de overheid."

Wie denkt dat de belangstelling voor het onderwerp pensioen nu groter is dan in het verleden, heeft het volgens Leo Witkamp mis. "Mensen duwen het onderwerp van zich weg omdat ze het niet begrijpen en er zich ook niet in verdiepen", zegt hij. "Er is nu wel meer wantrouwen. Dat heeft te maken met opschuiven van de AOW-leeftijd en de staatjes in de krant over de dekkingsgraden. Mensen denken dat ze nu meer pensioen hadden gehad wanneer ze hun pensioenpremie zelf hadden kunnen beheren. Dat is niet zo. Als mensen een eigen pensioenpotje mogen beheren, gaan daar ongelukken van komen. Welke particulier haalt - zoals PNO Media - door de jaren heen met beperkt risico zelfstandig een gemiddeld rendement van zo'n zeven procent? Ik geef het je te doen..."

Stiekem wel leuk

Bij Witkamps aantreden in 1992 was PNO nog een gesloten pensioenfonds voor de publieke omroep, met 7500 deelnemers. PNO was een instelling met drie activiteiten: het pensioenfonds, de ziektekostenverzekering en de spaarloonregelingen. De spaarloonregelingen zijn afgeschaft en de ziektekostenverzekeraar ONVZ is nu risicodragers van de ziektekostenverzekering van PNOzorg. "Het zelfstandig voortzetten van de ziektekostenverzekering was niet meer haalbaar", zegt Witkamp. "Het was een te kleine verzekeraar met te hoge kosten."

Intussen is het pensioenfonds als dertigste fonds van Nederland - van de ongeveer drie-

honderd - groot genoeg. De dekkingsgraad van PNO Media heeft die van de twee grootste pensioenfondsen ABP en PGGM ingehaald.

"Dat heb ik stiekem wel leuk gevonden", zegt Witkamp. "We liepen eerst twintig procent op hen achter."

Later kwam de scheiding tussen pensioenfonds PNO enerzijds en het pensi-

oenuitvoeringsbedrijf MPD (Media Pensioen Diensten) anderzijds. Sindsdien is het bestuur verantwoordelijk voor het (beleggings)beleid en voert MPD dat beleid uit, inclusief de administratie en uitbetaling van de individuele pensioenen. De scheiding tussen beleid en uitvoering bij het pensioenfonds is het gevolg van de gedachte dat als beleid en uitvoering gescheiden zouden zijn, het allemaal beter zou gaan. "Voor mij hadden ze dat niet hoeven doen", zegt Witkamp. "Ik denk niet dat de gepensioneerde er beter van is geworden."

Risico's afgedekt

Het meest spannend heeft Witkamp de eerste economische crisis gevonden, de crisis die bekend staat als de 'internetbubbel' in 2001/2002. "Wij hadden toen de laagste dekkingsgraad van Nederland. Met de beide voorzitters van toen, Henk Baard en Peter Dirks, ging ik naar de Pensioen- en Verzekeringkamer in Apeldoorn. Daar vertelden ze: als dit zo blijft, dan moeten jullie de pensioenen verlagen. Dat was een moment waarop ik dacht: maar dat gaat ons niet gebeuren. We waren namelijk intussen een vrijwillig bedrijfstakfonds geworden, waar de werkgevers zo weg kunnen lopen. Toen het iets beter ging in 2004 hebben we elk rente- en koersrisico afgedekt."

Als Mutsaers zelf de keuze zou hebben waar hij zijn pensioenpremie zou onderbrengen, zou hij voor PNO Media kiezen. "De PNO

'Intussen is PNO Media als dertigste fonds van Nederland groot genoeg'

1-pensioenregeling is namelijk recent als enige bedrijfstakpensioenregeling beoordeeld als de beste van Nederland," zegt hij. "Het is een inhoudelijk goed product met een scherpe prijs. Dat moet ook wel, want werkgevers moeten reden hebben ons te kiezen. Bestuur en uitvoeringsorganisatie voelen terdege aan dat ze iets extra's moeten doen om te voorkomen dat aangesloten bedrijven weggaan naar een andere pensioenverzekeraar. Er moet dus een grote mate van klantgerichtheid zijn."

Voorbeeldfunctie

Leo Witkamp heeft zich na zijn pensionering gemeld als lid van VGOMedia. "Ik vind dat lid worden erbij hoort. Ik heb een voorbeeldfunctie. Maar ik ga niet actief worden binnen VGO. Voorlopig in ieder geval niet. Als daar al ooit sprake van zou zijn, ga ik zeker geen oppositie

voeren tegen PNO. Als VGOMedia behoefte heeft aan uitleg over pensioenzaken, dan vind ik het prima daarover te praten. Misschien is dat over een paar jaar anders, maar voorlopig ben ik ook nog druk genoeg. Destijds was ik blij dat VGO (toen nog zonder de toevoeging media – red.) er was. Er was een goede band en die zorgde ervoor dat we veel krediet hadden bij gepensioneerden. PNO was - nog voor mijn komst - het eerste pensioenfonds dat twee gepensioneerden in het bestuur had. Tijdens de eerste jaren dat we niet konden indexeren, is VGO best wel lastig geweest. Ik vind dat VGO goed is opgekomen voor de belangen van zijn achterban."

Zorgen over toekomst

Bij pensioenfondsen en pensioenverzekeraars spaart iedereen voor zijn eigen, individuele pensioen. Bij de AOW is dat anders. Het rijk keert aan AOW uit wat er hetzelfde jaar aan AOW-premie binnenkomt. "De AOW, ons basispensioen, is niet genoeg om van rond te komen", zegt de voormalig directeur van PNO Media Leo Witkamp. "Ons basispensioen vanuit de overheid is relatief laag in vergelijking met omliggende landen. Het individueel pensioen dat mensen opsparen bij pensioenfondsen of verzekeraars is dus een essentieel onderdeel van het sociale stelsel voor ouderen. Als mensen te weinig pensioen opbouwen en als gepensioneerden niet kunnen rondkomen, dan moet de overheid in de toekomst gaan aanvullen. Om die reden is het maatschappelijk zeer ongewenst als mensen niet meer bij pensioenfondsen en verzekeraars sparen voor hun pensioen. We hebben al negenhonderdduizend zzp'ers, die weinig of niets sparen voor hun pensioen. Zzp'ers die individueel in eigen beheer sparen voor hun pensioen en failliet gaan, zijn hun pensioengeld kwijt. Terwijl het dus heel belangrijk is om naast AOW een tweede pensioen hebben. Daarom vind ik het een verantwoordelijkheid van de overheid om mensen enthousiast te maken voor hun aanvullend pensioen te sparen. Sparen voor je pensioen hoort gewoon thuis in het rijtje: gezond eten, gezond bewegen, voldoende rust en pensioen opbouwen. Dat heb je allemaal nodig voor een goede oude dag."

Indexeren dichterbij

De economieën in diverse landen trekken aan, waardoor de koersen van aandelen stijgen. De rente stijgt ook. Beide zijn goed voor de dekkingsgraad van de pensioenfondsen. Ook voor die van PNO Media. "Daardoor komt indexeren weer dichterbij", zegt Walter Mutsaers, directievoorzitter van MPD, de uitvoerder van pensioenfonds PNO Media. "Wij veronderstellen dat we weer kunnen gaan indexeren, maar de vraag is vooral: wanneer. Ons beleggingsbeleid is erop gebaseerd dat de rente langzaam weer gaat stijgen. Daar staat wel tegenover dat bij stijgende rente de inflatie toeneemt, waardoor de koopkracht afneemt."

Foto: Eduard Ernst e.a.

Over VGO'ers die na hun pensioen niet achter de geraniums zijn gaan zitten

Wandelaar, schilder, schrijver Herman Post:

'Als ik moest nadenken, ging ik lopen'

Zo veel en zo ver lopen als vroeger doet-ie niet meer. Maar schilderen wel. En zijn volgende boek staat alweer in de steigers. Nee, Herman Post zul je niet achter de geraniums zien zitten.

door Willem Hekhuis

Herman Post (Amsterdam, 1939) wilde kunstenaar worden, deed na de middelbare school nog toelatingsexamen voor de Rietveld Akademie ("Het is er toch niet van gekomen") en werd journalist. Schilderen deed hij en bleef hij doen, zijn leven lang, tot nu toe, maar daarover later.

Zijn carrière begon bij De Gelderlander, gevolgd door (toen nog dagblad) De Tijd. Daarna kwamen dertig KRO-jaren, bij de bladen, Studio en Mikrogids, waarvan hij hoofdredacteur werd. Het was daar dat hij zijn eerste wandelverhalen schreef. En hij schrijft ze nog steeds, sinds pensionering voor Nestor, het blad van de KBO, de katholieke ouderenbond, intussen gefuseerd met zijn protestantse evenknie. Veel van zijn 'papieren' wandelingen (naast andere overpeinzingen in zijn KRO-tijd) werden gebundeld tot boekjes. In zijn boekenkast staat een rijtje van een stuk of tien.

Ook werkte hij nog een jaar of vijf mee aan het KRO-programma De Wandeling.

Naar Rome

"Ik ben altijd een wandelaar geweest", zegt Herman Post. "Altijd als ik moest nadenken, ging ik lopen". Echt wandelen werd het in 1989, toen hij zijn opfrisverlof gebruikte om naar Rome te wandelen, in het voetspoor van dichter Bertus Aafjes die er een mooi maar intussen geheel vergeten gedicht over had geschreven. Later kreeg de tocht een vervolg, van Rome naar Jeruzalem.

Nu zijn de wandelingen wat dichterbij huis. Twee keer per jaar gaat hij op bedevaart van zijn woonplaats Elsloo in Limburg naar het klooster in Wittem, met het mede door hem opgerichte Gerardus Majella-genootschap. "Maar tegenwoordig vooral voor de catering", zegt Herman eerlijk. "En voor de klusjes".

Schilderen, ja, dat doet hij nog steeds met veel toewijding. Portretten, maar ook gebouwen en landschappen in zijn Limburgse omgeving. Neo-expressionistisch wordt zijn werk genoemd, zijn uitbundig kleurgebruik valt op, zegt men. Hij exposeert nog regelmatig.

Boeken

Hij schreef en schrijft ook over andere zaken dan wandelen. 'Papieren vogels' is een autobiografische roman en 'Advocaat met slagroom' gaat over een tante in het verpleeghuis die hij vijf jaar lang trouw bezoekt. Het maakte hem dementie-vrijwilliger voor een thuiszorgorganisatie. Intussen staat het volgende boek al op stapel. Over zijn oude schoolkameraad Jan Heuft, die bij de witte paters intrad en nu al zo'n 40 jaar in Algiers zit en daar het nodige meemaakte en meemaakt. Hij schrijft het samen met ex-KRO-collega Frans Tervoort.

"Ik wil er eigenlijk voor naar Algiers", zegt Herman Post. "Ik weet niet of het ervan komt."

Herman verhuisde voor een - inmiddels voorbijge - liefde naar het zuiden, woont tot volle tevredenheid in Elsloo, voelt zich thuis in Limburg, maar heeft toch verhuisplannen: vriendin - sinds twee jaar - woont in Hoorn en (klein)kinderen in Soest en omgeving. Dus is het midden van het land toch wat handiger. Wie weet, zien we Herman Post nog eens op een Algemene Vergadering van VGOmedia.

Oud geld

Dit stukje is niet geschikt voor mensen van onder de twintig. Of misschien zelfs niet voor nóg ouderen, van onder de dertig. Want het gaat over de gulden. Ik vond van de week op zolder een vergeten briefje van 2,50 gulden. Een riks. En er ging een oude wereld voor me open. Kijk eens, toen ik onder de twintig was, had je radio en later televisie. En er reden auto's. Opels, Fords, Austins, Vauxhalls, DKW's, NSU's, Skoda's, Simca's, Dafjes, Kevers, Eenden en hier en daar een Goggomobiel. Niks vreemds aan. Ze opent je ogen als baby en het is er, zo gaat dat.

Zo moet het nog veel vroeger ook gegaan zijn met het vuur, het wiel en de spijkerbroek.

Voor baby's van na 2000 was dat niet anders. Computer? Was er al.

Mobiele telefoon? -nooit anders geweest. En wie geboren is na 2002 weet niet beter dan dat je moeder je ijsje betaalde met euro's.

Maar wij, de ietsje ouderen, wij kunnen nog omrekenen. Een beetje stiekem, dat wel, want we gaan natuurlijk met de tijd mee en we zijn nog niet dement. Wij noteren in ons hoofd dat een kop thee gemiddeld 2,40 euro kost, dat is bijna vijf gulden. Een glas wijn in de betere restaurants is al gauw zes euro. Maal 2,2 is 13,20 gulden. Dertien gulden voor een glaasje wijn! Het ligt aan mij, dat weet ik ook wel, maar ik kan er maar niet aan wennen. Al vijftien jaar niet. Omdat ik een guldenmens ben gebleven. Zo gaat dat, ook.

Ik weet me nog te herinneren dat een ouder stel in Frankrijk tegen mij zei dat ze alles nog omrekenden naar oude francs. Die had twee nullen meer. Het was simpel: 100 francs was al in 1960 1 franc geworden. Hoe moeilijk kon het zijn. Maar het was het referentiekader van de oudjes, ze konden niet wennen aan de nieuwe franc. Wij, guldenhollanders, hebben er toen nog hartelijk kom gelachen. Ces vieux-cis, blijven hangen in de tijd! Bonne journée!

Maar ja. Een middenklasse auto kost bij mij tegenwoordig een ton. Een rijtjeshuis al gauw zes en een halve ton! Twee onder één kap: een miljoen gulden. Terugrekenars leven in een andere financiële werkelijkheid. Een werkelijkheid waarin een huurhuis toch gauw 2500 gulden kost. Per maand.

Wat wil ik hier eigenlijk mee zeggen? Dat alles duurder is geworden? Vergeet ik dan niet dat de salarissen ook meegestegen zijn, in euro's? Vast wel. Ik hoef ook niet zo nodig terug naar dat guldentijdperk.

Vroeger was alles beter: daar geloof ik niet in. Vroeger was alles goedkoper: evenmin. Maar dat nostalgische, even dat gevoel van vroeger herbeleven als je dat briefje van 2,50 weer in je hand houdt. Heerlijk.

Nu reken je af via internet, je scant je boodschappen, alles kan aan huis worden bezorgd.

Ik geef zo'n bezorger nog wel eens een fooitje, als het een arme scholier is die wat bijsprokkelt om mee te kunnen doen aan het weekend-comazuipen. Dan geef ik genereus 50 eurocent. Da's 1 gulden 10. Daar had je vroeger, heel vroeger, een pilsje voor.

Communicatie

Waarom een nieuw 'pensioenstelsel' eigenlijk? Het moet 'toekomstbestendig' gemaakt worden, is het argument. Mocht dat *wéerlijk* nodig zijn, hoe worden wij als Nederlanders daar dan *van te voren* bij betrokken. Een aanvullende vraag is, of het bij de onderhandelingen (als het eindelijk zover is), straks alleen maar gaat over de toekomst van de pensioenen van de *toekomstige* gepensioneerden ...of gaat het dan ook over de pensioenen van de gepensioneerden van nu? Tenslotte hebben wij met elkaar de afgelopen jaren het pensioenstelsel opgebouwd, en hoe?

Een antwoord op het *waarom* van die toekomstbestendigheid is tweeluidend. Er is een partij die alles zo veel mogelijk bij het oude wil laten. De andere groep wil overstappen van een systeem met 'tijdsevenredige opbouw' (met een gelijk premiepercentage voor alle pensioendeelnemers en opbouw naar aantal jaren dat premie is betaald) naar 'degressieve opbouw' (wél een jaarlijks gelijk premiepercentage, maar een geleidelijk afnemende opbouw van pensioenrechten, waardoor het lagere beginloon zwaarder telt in de hoogte van het pensioen).

De vraag is: is dat wel nodig? ...en daar gaan de verschillen over. De werknemers willen het zoveel mogelijk bij het goede oude houden. Zij wijzen ook op de hoge kosten die overschakeling naar een andere stelsel met zich mee zal brengen. De werkgevers willen wel verandering. Zij willen af van hun verantwoordelijkheid voor uitgesteld loon. Zij willen lagere loonkosten, terwijl de nationale lonen nog nooit zo laag zijn geweest. Zij eisen 'gedempte' premies, waardoor de fondsen minder premie-inkomsten ontvangen. Die moeten worden aangevuld door 'subsidies' uit de kapitalen van de pensioenfondsen, met als direct gevolg dat de uitkeringen van de pensioenen in gevaar komen. Omdat de politiek de grootste werkgever is, dreigt dit te gaan gebeuren. En wij ouderen dus maar afwachten of we wel betrokken worden bij deze beslissingen van de politiek, of er wel over gecommuniceerd gaat worden.

Communicatie, een begrip waar veel over te zeggen valt en waar steeds hernieuwde plannen voor gemaakt worden. Ook bij de pensioenfondsen, want die zijn verplicht goed over beslissingen, c.q. veranderingen met hun deelnemers te communiceren. Ook bij PNO Media gaat dat weer gebeuren.

Er wordt gewerkt aan een nieuw plan voor de komende drie jaar. Daar heeft het VO (het Verantwoordingsorgaan, gekozen door de deelnemers) een stem in. Een belangrijke vraag is: *Hoe* communiceren we tegenwoordig? Alleen op papier is niet meer voldoende. Er wordt steeds meer via internet gecommuniceerd: e-mail, Facebook, WhatsApp, Twitter. Of deze 'middelen' ook in het communicatieplan van PNO moeten komen, wordt een onderwerp binnen het VO-overleg. Het is de komende tijd steeds belangrijker geworden onze kinderen en kleinkinderen te wijzen op hun financiële toekomst: *op hun pensioen*. Daarom zal het wellicht ook binnen het nieuwe communicatieplan van PNO een duidelijke plek moeten krijgen.

De vraag aan jullie is, of wij (gepensioneerden) daar ook aan mee moeten gaan doen. Moeten wij onze kinderen (als ze daar niet te oud voor zijn) en/of onze kleinkinderen herhaaldelijk twitterend, facebookend en mailend gaan wijzen op het opbouwen van hun pensioen? Want als ze dat niet doen, dan gaan ze later de pietebak in en dat is dan niet de schuld van hun ouders of grootouders. *Beste mensen graag, heel graag, jullie reactie op deze vraag.*

Dat kan via de e-mail van VGOMedia, of naar mij persoonlijk:

henkvanderhorst9@gmail.com

Dankbetuigingen

Hartelijk dank voor de felicitaties en de VVV-bonnen ter gelegenheid van ons 60-jarig huwelijk en mijn 85e verjaardag. Ook het PNO pensioenfonds willen wij hartelijk bedanken voor de felicitaties en de prachtige bloemstukken.

Ine en Ignatius Vos, Laren

Kijken doe ik altijd naar de dankbetuigingen en heb er geen erg in als op 5 mei ook echt bij ons een prachtig boeket bloemen gebracht wordt van PNO en via de post ook nog een cadeaubon in de bus krijg van VGOMedia voor ons 50-jarig huwelijk. Hartelijk dank hiervoor.

Rita & Chris Beun-Kroonenburg, Bussum

Op mijn 95e verjaardag werd ik verrast met een prachtige bos bloemen en een cadeaubon, waarvoor mijn hartelijke dank!

J. Nooij-van Arkel, Den Haag

Tóch altijd weer een leuke attentie: een fraai boeket en een cadeaubon van PNO en VGOMedia ter gelegenheid van mijn 90e verjaardag. Hartelijk dank!

Wilant van den Boogaard, Hilversum

Rita en Piet van den Ende 60 jaar getrouwd. Prachtige bloemen en cadeaubon. Een routine? Ja, misschien, maar vooral een bedankje zeer waard. Wat gebeurt er met je? Een lange lijst met namen van nog levenden en overledenen. Soms verdrietige prikjes, maar ook scheutjes blijheid. Gezichten doemen op uit je geheugen. Nogmaals dank voor het cadeau? Ja, maar vooral ook dankbaarheid voor een rijk werkzaam leven bij de omroep. Oude herinneringen kunnen ontwaken.

Piet van den Ende, Amsterdam

Heel hartelijk dank voor de bloemen van PNO en de cadeaubon van VGOMedia voor mijn 85e verjaardag. Mijn vrouw en ik waarderen dit zeer.

Fons de Beer, Bussum

Hiermee wil ik PNO hartelijk bedanken voor het prachtige boeket gemengde bloemen en de goede wensen die ik voor mijn 90e verjaardag mocht ontvangen. Ook de VVV-bon van VGOMedia was een leuke verrassing. Ik ga er zeker een leuk aandenken van kopen.

Mw. Wil J. de Graaf, Bussum

Hierbij wil ik VGOMedia en PNO hartelijk bedanken voor de prachtige bloemen en cadeaubon die ik mocht ontvangen voor mijn 75e verjaardag.

Henk Sibbing, Bussum

Ik wil u hierbij bedanken voor de leuke attentie die ik van u ontving ter gelegenheid van mijn 85e verjaardag.

C.L. Doesburg, Hilversum

Hierbij wil ik PNO en VGOMedia hartelijk bedanken, ook namens mijn vrouw, voor de prachtige bloemen en de VVV-bon die ik op mijn 80e verjaardag mocht ontvangen.

Rinus Does (NTS-NOS-NOB), Almere

Heel hartelijk bedankt voor het prachtige bos bloemen van PNO en de cadeaubon van VGOMedia voor mijn 75e verjaardag.

Klaas Brouwer, Breukelen

Zeer bedankt voor de attentie bij gelegenheid van mijn 75e verjaardag. De cadeaubon krijgt een goede bestemming.

Wim van Ruth, Soest

Mijn bijzondere dank aan uw dienst, die mij gisteren ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag heeft voorzien van bijzonder fraaie bloemen alsmede een cadeaubon. Ik waardeer deze geste zeer!

*Robert Egeter van Kuyk Bc, vm senior adviser,
Nederlands Audiovisueel Archief, Voorburg*

Hierbij bedank ik PNO en VGOMedia voor het mooie bloemstuk en de cadeaubon t.g.v. mijn 85e verjaardag.

*Maarten Wichers (ex-nieuwsredacteur Wereldomroep),
Hilversum*

Elke keer lees ik met interesse de 'Dankbetuigingen' in deze rubriek met de bijbehorende namen om te zien of er ook beken- den van me bij zouden zijn. Deze keer kan mijn dankbetuiging erbij worden gevoegd voor het prachtige boeket bloemen en de welkome cadeaubon die ik kreeg t.g.v. mijn 85e verjaardag. Hartelijk dank lieve mensen van het PNO en van VGOMedia!

Dick Baarsen, Sint-Lievens-Esse, België

Hierbij wil ik jullie hartelijk bedanken voor het mooie bloemstuk en de cadeaubon voor mijn 85e verjaardag. Het is fijn om te weten dat je nog niet vergeten bent.

Elisabeth C. Porto-le Blanche, Hilversum

De dag in juni dat ik 90 jaar werd, was een dag vol verrassingen en ook de ontvangst van een schitterend boeket bloemen van PNO en een cadeaubon van VGOMedia waren zeer welkom. Heel veel dank hier voor!

Lidy Knol-Schalkwijk, Hilversum

Hartelijk dank voor de cadeaubon van VGOMedia en de prachtige bloemen van PNO ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijk. Een mooie verrassing.

Cees en Els Huisers, Hilversum

Wat bijzonder om op 12 mei voor ons 50-jarige huwelijk een prachtige bos bloemen en een cadeaubon te mogen ontvangen van PNO en VGOMedia, zeer attent en zeer gewaardeerd! Heel veel dank hiervoor.

Elbert en Pat Verbrugge, Kockengen

Hartelijk dank voor de schitterende bos bloemen van de PNO en de VVV-cadeaubon van VGOMedia die ik voor mijn 80e verjaardag heb ontvangen.

Ad van Galen, Blaricum

Graag willen wij PNO en VGOmedia hartelijk bedanken voor de bloemenhulde en de VVV- cadeaubon die wij ter gelegenheid van ons 50-jarig huwelijksjubileum hebben ontvangen.

Ton Krommenhoek, Loosdrecht

Hartelijk dank voor het prachtige boeket van PNO en de cadeaubon van VGOmedia. Dit alles ter gelegenheid van onze 55-jarige huwelijkstrouw. Het is de tweede keer dit jaar dat wij deze verrassingen mochten ontvangen. De eerste keer was in maart bij mijn 85e verjaardag. Er wordt aan ons gedacht.

Willem en Bertha Beetstra, Norg (sinds 2016)

Vanuit een zuidelijk gelegen land bedankt voor de VVV-bon voor mijn 80e verjaardag.

Ruud van der Wart, Alfaz del Pi, Spanje

Hartelijk dank voor de verrassing op mijn 80e verjaardag.

Cees van Hulten, Amsterdam

Bij deze wil ik graag mijn dank uitspreken voor het zenden van een schitterend boeket bloemen en een zeer bruikbare cadeaubon. En dat alles t.g.v. mijn 85 verjaardag. Dank, dank, dank.

Frits Kox, Doorwerth

Hierbij wil ik PNO en VGOmedia bedanken voor de prachtige bos bloemen en de VVV-bon die ik heb mogen ontvangen voor mijn 75e verjaardag. Ik was enorm verrast.

Dea van den Broek- van den Tol, Huizen

Wat een verrassing toen er op mijn 90e verjaardag werd aangeboden en mij een prachtig boeket bloemen werd overhandigd! Ik wil daar hartelijk voor bedanken evenals voor de cadeaubon. Samen met de aandacht en bloemen van anderen heb ik daardoor een hele fijne dag gehad. Het is een bijzondere leeftijd die ik heb bereikt en gelukkig gaat het mij goed zodat ik nog fijn van het leven kan genieten.

Ida Raaphorst, Didam

Niet geheel onverwacht van VGO-PNO voor mijn 80 jaren een cadeaubon en mooie bloemenpracht. Hartelijk dank.

Johan Volkerijk, Haarlem

80 jaar en ja hoor, daar was het bestelautootje van de bloemenman weer. Evenals bij vorige mijlpalen heb ik het ook nu weer fantastisch gevonden. Hoe duur kan ik nog worden voor PNO. Bij deze reserveer ik de bloemenman voor de volgende 5 jaar... Maar ja!!! Mede namens m'n Henkie dank ik PNO uit het diepst van mijn hart en tot ziens.

Bruno Boersma, Laren

Op mijn tachtigste verjaardag mocht ik felicitaties met een cadeaubon van VGOmedia en met een prachtig boeket van PNO ontvangen. Hartelijk dank hiervoor, echt geweldig.

Annicje Willems - ten Hoorn Boer, Hilversum

Hartelijk dank voor de VVV-bon ter gelegenheid van mijn tachtigste verjaardag. Wat een verrassing! En toen de bloemen van het pensioenfonds kwamen was het feest helemaal compleet. Ik zal de bon goed besteden.

Ineke Trebert-Geluk, Leusden

Je weet dat je het weer mag ontvangen maar het blijft altijd een groot feest om het te krijgen. Héél, héél hartelijk dank voor de cadeaubon op mijn 80e verjaardag. Nog steeds gezond van lijf en leden. Dan ben je toch wel bevoorrecht en waarvoor ik heel dankbaar ben.

Annelies Lindenberg-Lubbers, Blaricum

Hierbij wil ik u hartelijk bedanken voor het prachtige zomerse boeket bloemen dat ik op 10 juli van u heb ontvangen t.g.v. mijn 80e verjaardag. Tevens dank voor de VVV-bon; het was een leuke verrassing op deze bijzondere dag!

Piet Gerbrands, Hilversum

Hartelijk dank voor de vijfsterrenbos bloemen en de cadeaubon die wij voor ons diamanten huwelijk van VGO en PNO mochten ontvangen.

Ingrid en Willem D'hont, Spanje

Wat bijzonder om op je vijftigste huwelijksdag zo in het zonnetje te worden gezet. Ook namens mijn man Chiel de Kruijf heel veel dank voor het uitbundige boeket en de cadeaubon, die we overigens meteen hebben verbrast. Heel verrassend allemaal.

Audrey de Kruijf-van der Jagt, Rumpt

Mede namens mijn echtgenote heel hartelijk dank voor de prachtige bos bloemen en de VVV-geschenkbbon van VGOmedia en PNO ter gelegenheid van ons 55-jarig huwelijk. Fantastisch!

H.B. Hoekema, Naarden

Hierbij wil ik u bedanken ook namens mijn vrouw voor de prachtige bloemen en de cadeaubon.

T. den Uyl, Hilversum

Hartelijk dank voor de aardige attentie t.g.v. mijn negentigste verjaardag.

Fred Bredschneyder, Kortenhoef

Hartelijk dank voor de leuke attentie voor mijn 80e verjaardag. Het was een verrassing.

Margreet van Gelder, Hilversum

Hartelijk dank voor de felicitaties met mooie cadeaubon voor mijn 75e verjaardag, Heel attent.

L. van den Wildenberg-Rombouts, Leusden

Hartelijk dank voor de cadeaubon bij mijn 80e verjaardag. Een leuke verrassing.

Fons Peters, Hilversum

Hartelijk dank voor de mooie bos bloemen en de cadeaubon. Het was wel een verrassing voor me.

Annie Zuininga-Splint, Amersfoort

Hartelijk dank voor de bloemen en bon voor ons 55-jarige trouwjubileum,

Greetje en Han Bekhof, Hilversum

Wat Hilversum niet weet, dat weten VGOmedia en PNO Media allebei wel! Zij stuurden ons een cadeaubon, resp. een prachtig boeket voor ons 60-jarige huwelijk. Prettig om zo aan je omroepjaren te worden herinnerd. Hartelijk dank daarvoor.

Nini en Herman van Wijk, Papendrecht/Ventimiglia

Hierbij mijn hartelijke dank voor de VVV-cadeaubon die ik voor mijn 75e verjaardag van u mocht ontvangen. Hier was ik zeer blij mee. Aangezien ik niet tegen bloemen kan, i.v.m. allergie, was een bon zeer welkom.

Anneke Moorhoff, Leusden

Hartelijk dank voor bloemen en cadeaubon van PNO en VGOMedia ter gelegenheid van mijn 80e verjaardag. Geste werd zeer op prijs gesteld.

Rolf Marnier (ex.adj.hfd redacteur ANP), Zaandam

Deze zomer waren we 60 jaar getrouwd en kregen we prachtige bloemen en een cadeaubon van het pensioenfonds. Dank u wel!!

Koos en Ineke Postema, Soest

Hoera, even hoorde ik er weer bij! Dank voor het mooie boekje en de bon t.g.v. mijn 85e verjaardag!

Marleen van der Wel-Brester, Badhoevedorp

Hiermee wil ik u het bestuur van harte danken voor de cadeaubon t.g.v. mijn 85e verjaardag. Een zeer gewaardeerde attentie.

Koos Koolschijn, Bilthoven

Hartelijk dank voor de mooie bos bloemen en de cadeaubon ter ere van ons 55-jarig huwelijk.

Tine en Ger Zaadnoordijk, Laren NH

Hartelijk dank voor de cadeaubon die ik voor mijn 80e verjaardag mocht ontvangen.

Lammie van Gaalen, Huizen

Ik wil VGOMedia en PNO hartelijk bedanken voor de cadeaubon en de mooie tuil bloemen die ik op mijn 85e verjaardag mocht ontvangen. Het geeft je een gevoel dat je een omroepmedewerker was.

Wim Voorhaar, Bussum

Wat een leuke verrassing dat mijn echtgenoot en ik vorige week voor ons 50-jarig huwelijk een cadeaubon van VGOMedia ontvingen en een mooie bos bloemen van mijn PNO pensioenfonds. Hartelijk dank daarvoor, much appreciated!

Herma Snel-Henkelman, Nunspeet

Hartelijk dank voor de attentie bij mijn 95ste verjaardag, het was echt een verrassing voor mij.

M. van Gelder-Zegerius, Hilversum

Tweemaal verwend worden, zowel door het pensioenfonds als VGOMedia, met bloemen en een cadeaubon, heeft ons zeer blij en aangenaam verrast. Zo voelde het extra feestelijk op de dag van ons 55-jarig huwelijk!

Wim-Willy Jesse, Amstelveen

Hartelijk dank voor uw felicitatie met mijn 90e verjaardag. De bloemen waren zeer welkom evenals de cadeaubon. Toch leuk als je na zoveel jaren toch nog een beetje meetelt.

Herman Stok, Amsterdam

Hierbij een woord van dank voor de cadeaubon van VGOMedia en de prachtige bos bloemen van PNO t.g.v. mijn 80e verjaardag.

Henny Ruijter (VARA), Huizen

Ik wil PNO en VGO hartelijk bedanken voor het prachtige boekje bloemen en cadeaubon n.a.v. mijn 80e verjaardag.

Frans Verweij, ex-NTS/NOB/NCRV, Hilversum

Overleden VGOMedia-leden

Mei – 11 A.I.A. Hootsmans (10-9-1927), 26 J.G. van Breemen (3-11-1922), 27 E.D. Sweers (12-12-1933), H. Susanto (24-7-1941), 31 mw. H. Vriesema (4-2-1947)

Juni – 6 J. Zwanepol (13-9-1930), mw. M. Schras-van der Voort (17-9-1928), 9 W.F. Schaap (11-5-1942), J.L. Pluijter (5-4-1922), 10 mw. B. Maliepaard-Flott (12-7-1924), 12 W.F. Kampman (26-8-1932), mw. J.G. van Houten-Lankamp (17-5-1932), 15 mw. S. Steendijk-Geerlings (11-1-1927), 21 B.A. Schmitz (30-8-1932), 27 W.G. van Baarle (7-5-1933), 30 mw. P.J. de Rover-Hogerbrugge (25-7-1931)

Juli – 2 A.N. Scheffers (20-3-1931), 8 mw. T.A. Schrijvers-van Riel (23-1-1921), 10 mw. A.E. Notten-Roeffen (4-1-1927),

12 G.J.M. Braks (23-5-1933), 18 G.J. de Wit (27-3-1933), 19 O. de Ruiters (8-2-1935), mw. J. Westra-de Haan (22-1-1928), 29 mw. A. Scherpenzeel-Rikkert (2-5-1921)

Augustus - 2 C.R. Coppens (17-1-1923), 5 L. Issard (30-8-1940), 6 J. Pronk (5-10-1929), 8 L. Kool (2-1-1945), 14 Z. Kádár (24-1-1942), 15 J.P. Popma (16-1-1930), 18 mw. C.C.M. Terwindt (2-5-1930), mw. C. Ebberts-van der Windt (10-2-1929), 19 mw. H.G.J. de Smit-Jansen (17-5-1922), 22 H.A.A.M. Coymans (14-11-1927), 23 D.J. Schalm (25-12-1945)

September - 1 mw. T.T. Koedooder-Janosik (25-1-1930)

Mr. B.A (Ben) Schmitz overleden

Journalist, oud-KRO-voorzitter, oud-PNO-voorzitter en VGOMedia-lid Ben Schmitz is in de nacht van 19 op 20 juni 2017 overleden op 84-jarige leeftijd in zijn woonplaats Baarn.

KRO-voorzitter Ben Schmitz in 1984 (foto: ANP Kippa).

Bernard Adriaan Schmitz werd op 30 augustus 1932 in Rotterdam geboren. Na het behalen van zijn diploma gymnasium-alpha werd hij redacteur bij het katholieke dagblad De Maasbode. Dat bleef hij negen jaar lang. In 1958 slaagde hij voor het doctoraal examen Nederlands Recht aan de Rijksuniversiteit Leiden.

Schmitz trad in 1960 in dienst van de KRO als secretaris van de programmaleiding. Daarna was hij achtereenvolgens hoofd televisiedienst (1968), directeur sociale en economische zaken (1973) en voorzitter (1981-1991).

Ben Schmitz had tal van nevenfuncties, vooral bij katholieke organisaties en instellingen. In 1972 kwam hij als werknemersvertegenwoordiger in het bestuur van wat destijds nog het Personeelfonds Nederlandse Omroep heette. Later zat hij er als werkgeversvertegenwoordiger, als vice-voorzitter en uiteindelijk als voorzitter, van 1983-1991. Hij drukte in die tijd een behoorlijk stempel op het fonds. In een interview bij zijn afscheid zei Schmitz, terugkijkend, 'dat het voor hem zeer belangrijk is geweest dat de goede sfeer in het overleg tussen werkgevers en werknemers gehandhaafd kon blijven'.

VGOMedia

Aanmeldingsbon

Ja, noteer mij als lid van VGOMedia

U kunt zich aanmelden als lid van onze vereniging via ledenadministratie@vgomedia.nl
Maar het kan ook via deze bon.

De heer/mevrouw (doorhalen wat niet van toepassing is):

Voorletters: _____ Roepnaam: _____

Achternaam: _____

Adres: _____ Postcode/woonplaats: _____

Geboortedatum: _____

Telefoon: _____

E-mail: _____

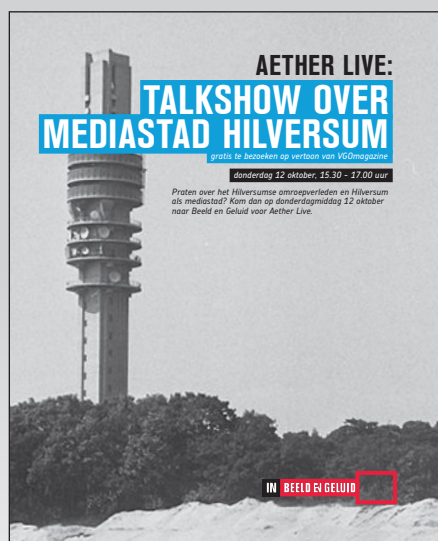
Laatste werkgever: _____

Stuur naar: **Ledenadministratie VGOMedia, Berlagelaan 147, 1222 JS Hilversum**

Gratis voor VGOMedia-leden Talkshow over mediastad Hilversum

Geïnteresseerd in het Hilversumse omroepverleden? Kom dan donderdagmiddag 12 oktober naar Beeld en Geluid voor de derde editie van Aether Live. U kunt onder meer meepraten over de start van de Media Mile, een citymarketingproject dat Hilversum als mediastad verder op de kaart moet zetten. Welke aandacht is er voor de Hilversumse omroep-historie binnen dit ambitieuze plan?

Aether Live is een talkshow die wordt samengesteld door de makers van het kwartaalblad Aether, een tijdschrift over de geschiedenis van de Hilversumse omroep en fonografie.

Aether Live - donderdag 12 oktober van 15.30 tot 17.00 uur bij Beeld en Geluid. Toegang inclusief koffie of thee: € 7,50.

VGOMedia-leden hebben op- vertoon van (de achterpagina van) dit nummer van het magazine gratis toegang.

Eveneens gratis door Museumkaart- of BankGiro Loterij VIP-kaarthouders.

HEEL HOLLAND BAKT

Deze keer is het onderwerp het veel bekeken tv-programma 'Heel Holland bakt'. Heeft u alle woorden gevonden dan vormen de overgebleven letters een toepasselijke zin. Letters kunnen meerdere keren worden gebruikt.

Puzzelaars klaar... puzzelen maar!

Uw oplossing kunt u tot uiterlijk 3 november 2017 opsturen naar de puzzelredactie, Louis van Hattem, Bijenmeent 10, 1218 GB Hilversum of via e-mail naar lvanhatterem@upcmail.nl. Uit de goede oplossingen worden drie prijswinnaars getrokken, die beloond worden met een cadeaubon van € 10,-

Aardbeislof	Deeg	Poedersuiker
Amandelspijs	Deegklopper	Roomhoorn
Appelkruimel	Deegroller	Schnitt
Appeltaart	Eieren	Schuimgebak
Bakboter	Eiwit	Slagroomtaart
Bakken	Fondant	Soesje
Bakkwast	Gaar	Splitsen
Bakpoeder	Gist	Springvorm
Bakvorm	Glazuur	Sprits
Banketstaaf	Kaneel	Sukade
Biscuittaart	Kartelwiel	Taartvulling
Bloem	Marsepein	Tompouce
Borstplaat	Meel	Tulband
Boter	Mixer	Vanille extract
Boterkoek	Mokkataart	Vlaai
Cake	Moorkop	Vruchtentaart
Cakebeslag	Oven	Weegschaal
Chipolataart	Petitfour	Zandgebak
Chocoladecrème	Plaatkoek	

Heel Holland Bakt Puzzel

De oplossing van de puzzel in het juni-nummer:

Als de jonge wijn bloeit begint de
oude te gisten.

De prijswinnaars:

Ria Woesthuis-Spenkelink, Gorssel
Wieke Meijer, Amsterdam
Piet van den Bos, Ellecom

S	V	L	A	A	I	S	S	P	R	I	T	S	A	W	K	K	A	B	W		
L	E	T	A	T	P	I	Z	A	N	D	G	E	B	A	K	E	L	H	E		
A	M	E	I	L	H	P	T	T	T	I	N	H	C	S	O	O	E	D	L		
G	E	R	F	W	L	S	E	R	E	I	E	R	E	N	G	K	I	E	A		
R	R	N	O	D	I	L	O	L	A	O	M	E	E	L	N	T	W	E	T		
O	C	K	L	V	B	E	S	P	K	A	A	K	A	O	E	A	L	G	A		
O	E	R	S	F	G	D	P	E	O	R	T	Z	K	V	K	A	E	K	A		
M	D	E	I	E	A	N	L	B	C	E	U	T	N	E	K	L	T	L	R		
T	A	L	E																		
A	L	L	B																		
A	O	O	D	T	A	A	S	S	P	O	E	P	R	E	C	A	K	P	U		
R	C	R	R	T	U	D	E	T	T	S	O	R	M	S	L	S	E	E	L		
T	O	G	A	T	L	L	N	P	E	E	K	M	K	O	U	T	I	R	L		
R	H	E	A	F	R	K	B	L	M	E	K	L	H	O	T	I	S	B	I		
A	C	E																			
A	W	D																			
T	E	R	B	B	O	L	D	T	N	D	I	J	S	A	B	A	R	F	T	R	
N	E	U	A	A	K	T	G	A	L	S	E	B	E	K	A	C	N	O	R		
E	G	O	K	M	K	C	K	H	N	E	U	J	O	P	B	M	A	S	E		
T	S	F	P	O	A	V	A	P	P	T	P	K	S	M	E	O	L	B	X		
H	C	T	O	O	T	B	O	T	E	R	E	P	A	E	L	I	T	T	I		
C	H	I	E	R	A	A	G	R	G	E	E	D	A	D	O	A	N	E	M		
U	A	T	D	K	A	B	E	G	M	I	U	H	C	S	E	S	A	R	R		
R	A	E	E	O	R	C	H	I	P	O	L	A	T	A	T	A	A	A	R	T	
V	L	P	R	P	T	C	A	R	T	X	E	E	L	L	I	N	A	V	T		

Idee, ontwerp en uitvoering: Louis van Hattem

Oma's Appeltaart
 175 gram koude boter
 2 eieren
 300 gram bloem
 200 gram witte basterdsuiker
 1 mespunt zout
 6 appels
 3 el griesmeel
 koek- en speculaaskruiden
 100 gram rozijnen

Oplossing:

Zo gaat u te werk:

- Klop het ei los verdeel in twee delen. De ene is voor het deeg, de ander voor het bestrijken. - Meng boter, suiker, bakmeel, het halve ei, vanillesuiker en een snufje zout tot een stevig deeg en verdeel in 3 delen. - Schil de appels en snij deze in plakjes. Meng in een kopje de suiker met kaneel. - Vet de springvorm in en bestuif met bloem. - Gebruik één deel deeg om de bodem van de vorm mee te bedekken. Een tweede deel deeg gebruik je voor de randen. Strooi het paneermeel op de bodem van de beklede vorm. - Doe de helft van de appels in de vorm en strooi hier 1/3 van het kaneel-suiker mengsel overheen. Nu de overige appelschijfjes met de rest van het kaneel-suiker-mengsel. - Rol het laatste deel deeg uit tot een dunne lap en snij stroken van ongeveer 1 cm breed. Leg de stroken kruislings op de appeltaart. - Gebruik het halve ei om de stroken in te smeren. - Zet de taart iets onder het midden van de oven. Bak in 60 minuten op 170 graden. - Laat de taart afkoelen in de vorm.

AETHER LIVE:

TALKSHOW OVER MEDIASTAD HILVERSUM

gratis te bezoeken op vertoon van VGOMagazine

donderdag 12 oktober, 15.30 - 17.00 uur

Praten over het Hilversumse omroepverleden en Hilversum als mediastad? Kom dan op donderdagmiddag 12 oktober naar Beeld en Geluid voor Aether Live.

IN BEELD EN GELUID

